

Politiek met compassie

Carin Hereijgers

In de tijd toen ik actief werd voor De Linker Wang, werd er gekozen voor een nieuwe leuze voor de werkgroep 'politiek met compassie'. Het haakte aan op het 'Charter for Compassion' van mijn naamgenoot Karen Armstrong. Zij zocht hiermee een uitweg uit de moeilijke situatie waarin religies zich bevonden. Ze wilde grenzen tussen religies slechten en het gedeelde belang van zingeving in het algemeen weer zichtbaar maken voor de wereld. Ik verbaasde me er toen over dat het voor een werkgroep van GroenLinks nodig was om juist dit belang te agenderen, ook binnen de partij. Ondertussen was het natuurlijk een goed doel en gaf de groep er zelf ook vorm aan. Ik deed graag en volop aan mee.

De Linker Wang was voor mij als actieve GroenLinkser een eiland waar je op adem kon komen tussen

GroenLinks, de maatschappij en ook met andere politieke partijen. De columnisten waren vertrouwd en hebben altijd een waardevolle blik van buiten op het dagelijkse doen en laten gehad, en het was juist lang niet altijd gerelateerd aan de staat, maar vaker gewoon aan de straat.

Weemoed is wat ik voel, nu ik afscheid neem van mijn actieve werk voor De Linker Wang. We hebben het oude gevoel naar mijn idee op de een of andere manier niet vast kunnen houden. Gelukkig gebeurt er maatschappelijk des te meer in stadskloosters en welzijns-labs. Daarnaast zijn er allerlei nieuwe vormen van geestelijke verzorging en activisme tegen armoede en ander onrecht ontstaan. Dat zien we bij de jaarlijkse genomineerden van de Ab Harrewijnprijs. Het is heel fijn en bijzonder dat die prijs er is en

'We zijn religieuze socialisten met een belangrijke agenda'

acties voor diversiteit, strategische gesprekken over democratie, en aandacht voor politieke inhoud. Bij De Linker Wang werd gevraagd hoe het met je ging en waarom je eigenlijk je vrije tijd in een politieke vereniging stopt.

De Linker Wang heeft een ledenblad met een aantal honderd betalende abonnees. Ik heb er jarenlang met plezier aan bijgedragen. Andere Groenlinkers vonden de onderwerpen soms 'kwezelig': over vredesinitiatieven, het belang van aandachtige zorg, milieufilosofie en de waarde van leven en dood voor mensen en dieren. Het was niet catchy en flitsend, maar je kon je aan het blad opladen en het stond in verbinding met de omgeving van

dat het deze belangrijke ontwikkelingen in het zonnetje zet.

Op 13 november vieren we dat we 30 jaar bestaan als werkgroep. Maar we bestaan al veel langer als Evangelische Volkspartij, de vierde en meest onbekende bloedgroep van GroenLinks met een nog steeds bestaande achterban, die zich nu niet alleen binnen christelijke partijen als CU en CDA roert, maar, nog radicaler, zich ook herkent in seculiere partijen als PvdD en Bij1. We bestaan als religieuze socialisten en hebben een belangrijke agenda, die al een eeuw lang inspirerend verwoord is door een van mijn vriendinnen uit het verleden, Henriëtte Roland Holst:

De zachte krachten zullen zeker winnen in 't eind – dit hoor ik als een innig fluïstren in mij: zoo 't zweeg zou alle licht verduïstren alle warmte zou verstarren van binnen.

De machten die de liefde nog omkluïstren zal zij, allengs voortschrijdend, overwinnen, dan kan de groote zaligheid beginnen die w'als onze harten aandachtig luïstren

in alle teederheden ruischen hooren als in kleine schelpen de groote zee. Liefde is de zin van 't leven der planeten

en mensche' en diere'. Er is niets wat kan storen 't stijgen tot haar. Dit is het zeekre weten: naar volmaakte Liefde stijgt alles mee.

Het is belangrijk om deze boodschap van compassie over te blijven brengen. Voor mij vanaf nu buiten De Linker Wang.

Carin Hereijgers is tien jaar lang actief geweest voor De Linker Wang. Vooral voor de administratie en de redactie van het Magazine.

Foto: Joris Leijten